

af den nævnte Størrelse, uden at Laanebetingelserne var angivet; dog skulde Vilkaarene for Laaneoptagelsen bestemmes med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg.

I Overensstemmelse hermed bemyndiger Lovens § 1 Finansministeren til at optage Statslaan til Beløb af indtil 85 Mill. Kr. samt til at afholde de hermed forbundne Udgifter. De nærmere Vilkaar for Laaneoptagelsen bestemmes med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg.

Det af Finansministeren fremsatte Lovforslag tog dernæst Sigte paa *Konvertering til 4 pCt.* af to Statslaan fra 1923 til henholdsvis $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt. Ministeren havde ment at burde opsigse disse Laan til Indfrielse pr. 1. Juli 1933 for derved at drage Fordel af den stedfundne Nedgang i den effektive Rente for indenlandske Statslaan og samtidig bidrage til at fremme Nedgangsbevægelsen i Renteniveaet. »Dette ikke at opsigse Laan til 5 og $4\frac{1}{2}$ pCt.« — udtalte Ministeren — »havde i Virkeligheden været at erkende, at Renteniveaet ligger deroppe omkring.« Ministeren tilføjede, at Laanene laa paa forholdsvis faa Hænder, og at der formentlig kunde opnaas en virkelig god Rentebesparelse for Staten.

Lovens § 2 bemyndiger da Finansministeren til at konvertere til 4 pCt. Statslaan de i Henhold til Lov Nr. 111 af 28. Marts 1923 optagne Statslaan, nemlig $4\frac{1}{2}$ pCt. Laanet (I. og II. Emission), stort til Rest 15 500 000 Kr., og 5 pCt. Laanet (III. Emission), stort til Rest 8 000 000 Kr., samt til at afholde de hermed forbundne Udgifter. Ogsaa her gælder det, at de nærmere Vilkaar for Laanets Optagelse bestemmes med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg.

Ifølge § 3 udbetales Kapital og Rente af de Obligationer eller Gældsbeviser, der maatte blive udstedt i Medfør af de ved Loven givne Bemyndigelser, uden Fradrag af Skat eller Stempelafgift til Staten.

Finansministeren sluttede sin Forelæggelsestale med følgende Udtalelse: »Ved dette Lovforslag, om Optagelse af Statslaan paa 85 Mill. Kr. og om Konvertering af de to mindre Laan, som jeg har nævnt, vil man efter min Mening foretage en klog og fornuftig Omplacering af Statens Gæld og af Statens Forpligtelser med Hensyn til at skaffe nye Penge til Anlæg og Udlaan, saaledes at man med nogenlunde Tilfredshed paa dette Omraade kan gaa videre frem i Finanssaarets«.